2-25134502-12-2c-19092025-1
Dosarul nr. 2c-1783/25

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 mai 2026 mun.Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător Muruianu Maria
Grefier Cuțitaru Laurența

Examinând în ședință publică, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii" către SRL „RGG Agro-Lux" privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

A C O N S T A T A T :

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru la data de 18.09.2025, reclamantul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii" a chemat în judecată, în contradictoriu, pârâtul SRL „RGG Agro-Lux" și a solicitat ca instanța de judecată să dispună încasarea datoriei în sumă de 1 392 725 lei, a penalității de 1 469 324,87 lei, scutirea de la plata taxei de stat și de timbru, asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului în limita datoriei de bază, încasarea cheltuielilor de judecată cu examinarea în lipsă.

În motivarea de admitere a acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 29.12.2020 între IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii", organ subordonat Ministerului Agriculturii si Industriei Alimentare și SRL „RGG Agro-Lux" a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr. 6968. Conform contractului nr. 6968, parata a procurat tehnica agricola în valoare totală de 4 001 500,00 lei, care urma a fi achitată în 3 rate, după cum urmează Combina CLAAS Tucano 570 nr. L3700179 la 29.01.2021 suma de 1 012 530 lei, la 27.10.2021 suma de 1 181 285 lei și la 27.10.2022 suma de 1 181 285 lei. Heder p/u recoltarea culturilor cerealiere CLAAS Vario 770 nr. 52812418 la 29.01.2021 suma de 203 520 lei, la 27.10.2021 suma de 211 440 lei, la 27.10.2022 suma de 211 440 lei.

Afirmă că, procurarea tehnicii agricole de către parat se confirmă prin actul de predare-primire (certificat de acceptare) din 29.01.2021 și anexa acestuia, adică lista de verificare a obiectului vânzării prevăzute la anexa nr. 3 la contract în rate a

tehnicii agricole nr. 6968 din 29 decembrie 2020 si a facturii fiscale seria IV8398918 din 29.01.2021. Ulterior, la cererea paratei privind reeșalonarea datoriei nr. 1436 din 26 decembrie 2022, a fost încheiat acordul adițional nr. 1 din 27.12.2022 la contract în rate a tehnicii agricole nr. 6968 din 29.12.2020.

Conform pct. 1 al acordului respectiv a fost modificat pct. 7 si Anexa nr. 2 a contractului referitor la prelungirea termenului limita de achitare a ultimei rate in suma de 1 392 725,00 lei, fiind prelungit termenul de achitare pana la data de 27.10.2023. Termenul stabilit conform acordului adițional nr. 1 din 27.12.2022 nu a fost respectat, de către parat nu a fost efectuata nici o achitare.

La cererea repetata a paratei privind reeșalonarea datoriei nr. 1397 din 24.11.2023, a fost încheiat acordul adițional nr. 2 din 30 noiembrie 2023 la contractul nr. 6968. Conform pct. 1 al acordului respectiv a fost modificat pct. 7 si Anexa nr. 2 a contractului referitor la prelungirea termenului limita de achitare a ultimei rate in suma de 1 392 725,00 lei, fiind prelungit termenul de achitare pana la data de 26.10.2024. La fel, nici condițiile stabilite în acordul adițional menționat nu au fost respectate.

Având în vedere ratele menționate supra, la zi se constata ca, paratul nu si-a onorat obligațiile de plata in întregime, si anume restanta integrala fiind a treia rata, nerespectând graficele de achitare prevăzute la anexa nr. 2 a contractului nr. 6968 si a acordurilor adiționale nr. 1 din 27 decembrie 2022 si nr. 2 din 30 noiembrie 2023. În acest sens, s-a stabilit in evidenta contabila a reclamantei la zi ca paratul înregistrează o datorie in suma totală de 1 392 725,00 lei ce derivă din contract.

Subliniază că, potrivit părții 10 din contract, pentru orice întârziere de achitare a plăților de răscumpărare, Vânzătorul este in drept de a cere de la cumpărător achitarea penalității în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, precum și de a retrage obiectul vânzării de la cumpărător. Potrivit pct. 2 din acordurile adiționale nr. 1 din 27 decembrie 2022 si nr. 2 din 30 noiembrie 2023 la contract, în cazul nerespectări prevederilor la pct. 1 al prezentului Acord, reclamanta este în drept să calculeze penalitățile de întârziere de la data inițial negociată în contract.

Afirmă că pârâtul nu a respectat graficul de achitare stabilit conform acordurilor adiționale menționate, reclamantul este in drept sa calculeze penalitățile de întârziere. Astfel, pentru perioada 28.10.2022 - 16.09.2025 penalitatea datorată, în baza contractului nr. 6968 constituie 1 469 324,87 lei. Pârâtul nu a manifestat diligenta cuvenita de a efectua achitările necesare, prin urmare constată că, se eschivează de la executarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale, fapt ce a determinat reclamanta de a se adresa cu prezenta acțiune. În

baza art. 776, 864, 947, 1108 Cod civil, solicită admiterea acțiunii în sensul formulat(f.d.2-9).

Prin încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.09.2025 cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedură, totodată fiind aplicat sechestru asupra bunurilor mobile și imobile precum și asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâtei SRL „RGG Agro-Lux", în limita valorii acțiunii în mărime de 1 392 725 lei(f.d.42,43-47).

La datele de 25.09.2025, 25.02.2026, 23.03.2026, de către reprezentantul reclamantului ***au fost depuse cereri de concretizare*** cu solicitările de încasare a datoriei de 1 392 725 lei, a penalității în sumă de 1 731 157,17 lei, a cheltuielilor de executare de 3000 lei și a cheltuielilor de judecată(f.d.54-55,73-76,85,88).

Argumentele părților în ședințele de judecată :

Reprezentanții reclamantului IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii" – Popov Mazim și Silvia Guriță nu, au susținut cererea de chemare în judecată și cererile de concretizare pe motivele de fapt și de drept invocate, solicitând admiterea integrală. Suplimentar au explicat că conducerea pîrîtului i-a adus în eroare prin semnarea unor acte din numele persoanei neîmputernicite, faptul care s-a întâmplat deoarece administratorul firmei SRL „RGG Agro-Lux" este Rabei Ghenadie fiu, iar reprezentantul angajat este tatăl său care același nume Rabei Ghenadie.

Reprezentantul pârâtului SRL „RGG Agro-Lux", Rabei Ghenadie (angajat și care nu este administrator), împuternicit în baza procurii nr. 1-B din 01.11.2025 și Briliant Evghenii au solicitat respingerea acțiunii, iar *în pledoariile scrise* a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată *în partea penalității*, anularea măsurilor de asigurare pentru a achita benevol datoria(f.d.104-106).

Audiind participanții în ședința de judecată, studiind cererea de chemare în judecată, precum și înscrisurile anexate la dosar, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată este parțial întemeiată, din următoarele considerațiuni.

Cadrul legal relevant:

Constituția Republicii Moldova art.20 accesul liber la justiție (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Codul de procedură civilă art.5 accesul liber la justiție (1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele

legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare. (3) Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale. Art.6. Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege. Articolul 67. Intervenientul accesoriu (intervenientul care nu formulează pretenţii proprii asupra obiectului litigiului) (1) Persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pîrît pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanţă dacă hotărîrea pronunţată ar putea să influenţeze drepturile sau obligaţiile lui faţă de una din părţi. (2) Pentru a interveni în proces, intervenientul depune o cerere în care demonstrează interesul intervenţiei, menţionînd cărei părţi se va alătura. Copia de pe cerere se înmînează ambelor părţi. (3) Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces şi la cererea uneia dintre părţi sau din oficiul instanţei. Articolul 82 Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei. Articolul 90 Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces. Articolul 94. Repartizarea cheltuielilor de judecată între părţi (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. Articolul 96. Compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. (2) În cazul în care partea care a cîştigat procesul a beneficiat de asistenţă juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenţei juridice calificate revine părţii care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr.198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistenţa juridică garantată de stat.

Art.118. Obligația probațiunii în judecată (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate. (4) În cazul nerespectării prevederilor legii privind legalizarea probelor ori al pierderii unui document autentic, efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții sau altui participant la proces care a avut posibilitatea și care trebuia să se asigure pînă la judecată cu probă veridică fără a suscita îndoieli. (5) Instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor. Art.130. Aprecierea probelor (1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. (4) Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. (5) Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii. Art.239. Legalitatea și temeinicia hotărîrii Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Art.240. Problemele soluționate la deliberarea hotărîrii (1) La deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. (2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră

necesară clarificarea unor noi circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanța judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanța audiază din nou pledoariile participanților la proces. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Codul civil Articolul 774. Dispoziţii generale cu privire la obligaţie (1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. (2) Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. (3) Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Articolul 775. Buna-credinţă în raporturile obligaționale (1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Articolul 776. Temeiurile naşterii obligaţiilor Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 947. Dispoziţii generale cu privire la clauza penală (1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Articolul 953. Reducerea penalității (1) În cazuri excepţionale, luîndu-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

Articolul 1108. Contractul de vînzare-cumpărare (1) Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Aprecierea instanței:

Reieșind din circumstanțele de fapt și de drept, instanța de judecată constată cu certitudine că cererea depusă de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” cuprinde cadrul legal de *adresare în instanța de judecată* și obiectul litigiului dedus judecății constituie raporturile juridice rezultate

din neexecutarea obligațiilor contractuale, guvernate de prevederile art. 774, 775, 776, 1108 Cod civil.

Pentru a se pronunța instanța de judecată a dat apreciere argumentelor reprezentantului reclamantului expuse în cererile de chemare în judecată și concretizate și obiecțiilor reprezentantului pârâtului inclusiv pledoarii, în raport cu probele prezentate și administrate de către instanța de judecată, și anume:

- contractul de vânzare-cumpărare nr. 6968 din 29.12.2020 cu anexe, consemnate în scris și semnate de ambele părți contractante, care confirmă obligațiunile contractuale asumate de către ambele părți(f.d.11-23);
- actul de verificare a decontărilor reciproce la data de 16.09.2025(f.d.10);
- solicitarea de reeșalonare a plății din 26.12.2022(f.d.24);
- acordul adițional nr. 1 din 27.12.2022 la contractul de vânzare-cumpărare nr. 6968 din 29.12.2020, actul de decontare a decontărilor reciproce(f.d.25-26);
- cererea de reeșalonare a plății din 24.11.2023(f.d.27);
- acordul adițional nr. 2 la contractul de vânzare-cumpărare nr. 6968 din 29.12.2020, actul de decontare a decontărilor reciproce(f.d.30-31);
- factura fiscală din 29.01.2021, notificarea din 4.09.2025, actul de verificare a decontărilor reciproce(f.d.32-34);
- cererea de solicitare privind procurarea tehnicii agricole cu achitarea costului în rate din 1.10.2020(f.d.36);
- ordinul de plată nr. 52722 din 24.09.2025, borderoul de calcul a cheltuielilor de executare, încheierile executorului judecătoresc Oleg Ungureanu(f.d.56-60);
- actul de verificare a decontărilor reciproce din 25.02.2026 și din 23.03.2026(f.d.77,89).

Dând o apreciere probelor menționate, se constată cu certitudine faptul încheierii între părțile în litigiu, adică reclamantul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” și pârâtul SRL „RGG Agro-Lux”, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 6968 din 29.12.2020 și *careva încălcări ale legislației în vigoare la încheierea contractului menționat instanța nu a stabilit și de fapt nici nu au fost invocate.*

Tot aici, având în vedere probele deduse judecății, se constată cu certitudine că întru executarea contractului menționat, reclamantul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, în calitate de vânzător, a livrat tehnică agricolă și a eliberat factură fiscală respectivă, iar pârâtul SRL „RGG Agro-Lux”, a primit marfa, fapt confirmat prin factura fiscală, atașată la materialele cauzei, în dovadă(f.d.32).

Deci, contractul de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr. 6968 din 29.12.2020, încheiat între părţi, a produs efecte juridice şi careva motive contrare instanța nu a stabilit.

În același rând instanța constată că pârâtul SRL „RGG Agro-Lux" nu și-au îndeplinit obligațiunile contractuale, încetând de a-și onora obligațiunile asumate în termenul stabilit, restanța datoriei constituind suma de 1 392 725 lei, asupra căreia nu a obiectat reprezentantul pârâtului, ultimul obiectând doar în partea penalității.

Așa fiind, instanța consideră cererea **în partea datoriei întemeiată**, urmând a fi încasat din contul SRL „RGG Agro-Lux" în beneficiul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii" suma de 1 392 725 lei cu titlu de datorie în baza contractului de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr. 6968 din 29.12.2020, astfel cum a solicitat reclamantul și nu a obiectat reprezentantul pârâtului în netemeinicia sau ilegalitatea probelor prezentate (contractul nr. 6968 din 29.12.2020 și factura fiscală), ce atestă această sumă.

Raportând situația reținută la prevederile legale indicate mai sus, se atestă cu certitudine, că instanței nu au fost prezentate careva probe, ce ar confirma executatea în termen a obligațiunilor contractuale şi *instanţa reţine aici cu referire la regulile pertinenţei şi admisibilităţii probelor, în baza art.121,122 Cod de procedură civilă,* că pîrîtul nu a prezentat instanţei probe pertinente în confirmarea faptelor indicate.

Pe lîngă aceasta, pîrîtul a solicitat de mai multe ori, reeșalonarea datoriei pe motiv de incapacitate de plată în urma situației economice și anume a prețului mic la produsele cerealiere, în principiu, pîrîtul admite existența datoriei, dar contestă cuantumul penalității, ceea ce echivalează cu o recunoaștere parțială a acțiunii.

Pentru aceste motive, în virtutea prevederilor legale și a obligațiunilor contractuale, instanța consideră parțial întemeiat capătul de cerere **privind încasarea penalității** în mărime de 1 392 725 lei întemeiat, deoarece s-a stabilit cu certitudine, că pârâtul nu şi-a îndeplinit obligațiunile contractuale, stipulate în contractul de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr. 6968 din 29.12.2020 în termenul prevăzut la partea 10. care indică că „*...pentru orice întârziere de achitare a plăților de răscumpărare, vânzătorul este în drept de a cere de la cumpărător achitarea penalității în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, precum și de a retrage obiectului vânzării de la cumpărător...*".

Tot aici, instanța scoate în evidență că reclamantul inițial, la înaintarea cererii în judecată, a calculat o penalitate în mărime de 1 469 324,87 lei, ce constituie 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere conform contractului nr. 6968 din

29.12.2020, ulterior reclamantul a înaintat cereri concretizate, prin care a calculat o penalitate în mărime totală de 1 731 157,17 lei, adică 0,1 % pentru 1243 zile, 28.10.2022-23.03.2026.

Reieșind din *forța obligatorie a contractului de vânzare-cumpărare nr. 6968 din 29.12.2020 este incontestabilă*, iar reprezentantul pârâtului ***nu a justificat și probat*** nici într-un mod că nu este obligat să plătească penalitate în caz de neexecutare/nerespectare a termenelor de achitare, sau că actele întocmite, consemnate în scris și semnate de ambele părți contractante sunt afectate de incorectitudine sau ilegalitate, în contrariul prevederilor contractuale ce ține de responsabilitatea părților, instanța consideră temeinic de a încasa de la pârât cu titlu de penalitate suma de 1 392 725 lei, ca echivalent a datoriei.

Pe această linie, instanța de judecată amintește prevederile art. 953 Cod civil cît și prevederile legislației internaționale, și anume Convenția Benelux, adoptată la Haga în 1975, care stipulează că este considerată clauză penală orice clauză care stipulează că debitorul, în cazul neîndeplinirii obligației, va fi ținut, cu titlu de pedeapsă(penalitate) sau indemnitate, să plătească o sumă de bani sau orice altă prestație... **O clauză penală este susceptibilă de reducere** atunci când echitatea cere în mod evident acest lucru, cu excepția cazului când daunele-interese sunt datorate în virtutea legii. Aceleași reguli se conțin și în Rezoluția Consiliului Europei relativă la clauzele penale în dreptul civil, adoptată de către Consiliului Europei în 1976 și principiile UNIDROIT, ediția 2004.

Astfel, dreptul instanței de a reduce clauzele penale pe care le consideră abuzive nu încalcă principiul autonomiei de voință a părților în încheierea de convenții, ci ține cont de împrejurarea că limitarea clauzei penale este, fără îndoială, în consonanță cu reglementările actuale existente pe plan european care pun în valoare semnificația clauzei penale.

În consecință, prin caracterul inteligibil al normelor internaționale citate, instanței de judecată i se recunoaște dreptul de a reduce cuantumul clauzei penale atunci când echitatea cere în mod evident acest lucru, adică în ciuda oricărei înțelegeri contrare, suma penalităților specificate în contract poate fi redusă ***la o limită obișnuită și rezonabilă,*** atunci când este exagerat de mare față de prejudiciul rezultat din neexecutare, având în vedere celelalte circumstanțe. Totodată se mai precizează că contractul nu poate fi transformat prin clauze abuzive, într-un instrument de îmbogățire fără just temei a unei părți în dauna celeilalte părți.

Având în vedere aceste considerații, instanța conchide necesar că calculul penalității în cuantum de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere calculat total de

1 731 157,17 lei este exagerat și disproporționat de mare în raport cu suma datorată, fiind necesară a fi cenzurată, **prin marjă de apreciere echitabilă**, redusă la echivalentul datoriei, cu încasarea de la pârât, pentru întârziere de la 28.10.2022 până la 23.03.2026, 1243 zile, penalitatea în sumă de 1 392 725 lei, adică o sumă rezonabilă în raport cu suma datorată și prejudiciul cauzat, considerând-o echitabilă și temeinică.

Tot aici instanța ține să amintească și prevederile art. 10,11 Cod civil, care stipulează, că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, *bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenței, admisibilității, veridicității, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor*, instanța ajunge la concluzia admiterii în parte a cererii, încasând de la SRL „RGG Agro-Lux” în beneficiul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr. 6968 din 29.12.2020, datoria în sumă de 1 392 725 lei și penalitatea în sumă de 1 392 725 lei.

Subsumat cerinței de bază, instanța consideră fondat și capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor de judecată formate din: suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de executare, taxa de stat în sumă de 71 258,98 lei.

În conformitatea art. 82, 90 lit. h), 94 Cod de procedură civilă, art. 2 alin. (1) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei. Instanța de judecată repartizează cheltuielile de judecată între părți, *obligând partea care a pierdut procesul* să plătească, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată și consideră necesar de a compensa reclamantului, 3000 lei cu titlu de cheltuieli de executare, achitați conform ordinului de plată nr. 52722 din 24.09.2025 și taxa de stat în mărime de 71 258,98 lei, de care a fost scutit prin efectul Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023(f.d.56).

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial, cererea de chemare în judecată depusă de IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii” către SRL „RGG Agro-Lux” privind încasarea datoriei, penalității și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul SRL „RGG Agro-Lux”, IDNO: 1018600021517 în beneficiul IP „Agenția pentru Dezvoltarea și Modernizarea Agriculturii”, IDNO: 1009601000337, suma de **1392725 (un milion trei sute nouăzeci și două mii șapte sute douăzeci și cinci) lei** cu titlu de datorie în baza contractului de vânzare-cumpărare în rate a tehnicii agricole nr. 6968 din 29.12.2020, **1392725 (un milion trei sute nouăzeci și două mii șapte sute douăzeci și cinci) lei** cu titlu de penalitate și **3000 (trei mii) lei** cu titlu de cheltuieli de executare.

În rest pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Se încasează din contul SRL „RGG Agro-Lux”, IDNO: 1018600021517 în beneficiul Statului Republica Moldova, taxa de stat în sumă de **71258 (șaptezeci și unu mii două sute cincizeci și opt) lei 98 bani**.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Muruianu Maria**
Copia corespunde originalului, Judecător ***Muruianu Maria***